

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quàm Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquàm utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 5. De incremento virtutis Obedientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

oneribus & laboribus: nocte steti quasi statua,
 scribens hymnos. Nullam delectationem in a-
 nimum vel in cogitationem admisi. Hac fuit
 ratio vite mee in iuventa: quia caro & san-
 guis instar incendii evomebant flammam, & me
 a via in caelum avertere satagebant. Imò
 adeò necessarium est hoc medium, ut recte S.
 Laurentio Justiniano Nunquam possit ad deco-
 rem attingere pudicitia, quicumq; voracitati gu-
 le freno laxaverit; neq; ardentem possit concu-
 piscentia stimulos inhibere, quisquis desideria
 gula arctare nequiverit. Quod etiam insinu-
 at S. Basilius in Regul. fus. interrogat 17. Dum
 macilentiam corporis & pallorem dicit esse con-
 tinentia sive castitatis adjunctum comitem.
 Pallor autem hic & macilentia corporis oritur
 ex illius mortificatione per jejunia, labores, &
 vigiliis.

§. 5.

De incremento virtutis Obedientiae.

273 **Q**Uam supra in gradu primo proposui-
 mus, operis, voluntatis, & intellectus
 obedientiam; ea crescere & perfici potest ac
 debet in sequentibus: primò circa *objectum*,
 ut non tantum voluntatem Superioris exprel-
 sam & mandantem exequamur; sed etiam e-
 jus propensione ac nutui nos accommodemus,
 & ad amissim conformemus. Multa enim sunt,
 quae Superiores libenter vellent à nobis fieri;
 nolunt tamen ea jubere & praecipere; nè o-
 nerosi

nerosi nobis & graves existant. Ad quæ pro-
 indè nostra obedientia se extendere, & illo-
 rum imperium prævenire debet, juxta Exem-
 plum Christi, qui de Obedientiâ suâ erga Pa-
 trem cœlestem ait: *Ego, quæ placita sunt ei,
 facio semper. Joan. 8.* sive præcepta ea sint, sive
 non. Undè S. Thomas 2.2. q. 104. a. 2. *Tantò
 videtur Obedientia promptior, quantò expres-
 sum præceptum obediendo prævenit, voluntate
 tamen Superioris intellectâ.* Et S. Bonaventura
 c. 8. de process. Relig. *Bonus obediens aliud
 non expectat, ubi de Superioris sibi constiterit
 voluntate.* Item de grad. virt. *Altus gradus
 obedientia est, implere verbum Patris propter
 Deum; altior implere nutum; altissimus imple-
 re voluntatem; priusquam hæc per nutum de-
 claretur.* Eodem etiam pertinet, ut in distri-
 butione Obedientiarû semper desideremus no-
 bis injungi opera illa, quæ sunt viliora, abje-
 ctiora, & magis contemptibilia; aut quæ sunt
 difficiliora, magis incommoda & molesta; que-
 madmodum Christus factus est Obediens usq;
 ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp. 2.*
 Deniq; perficitur obedientia ratione objecti,
 si non tantum se extendat ad ea opera, quæ in
 Regulis & Statutis continentur; verum eti-
 am respiciat & exequatur indifferenter ac si-
 ne ullâ exceptione, quæcunq; injunguntur,
 & non involvunt peccatum. *Perfecta obedi-
 entia legem nescit, terminis non coarctatur, neq;
 contenta angustiis professionis; largiori fertur
 voluntate in latitudinem charitatis; & ad
 omne,*

ne

omne, quod injungitur, spontaneo vigore liberalis, alacrisq; animi, modum non considerans, in infinitatem extenditur; inquit S. Bernardus lib. de dispens. & precept. Et S. Thomas in 2. dist. 44. q. 2. a. 3. Subditus obedientiam, qua voti finibus continetur, noverit imperfectam; & ad hanc profitentes ex necessitate coguntur. Obedientia verò perfecta est, secundum quam subditus simpliciter obedit in omnibus, qua non sunt contraria legi Divina, vel Regula, quam est professus.

274. Secundò perfici potest obedientia circa modum operandi & exequendi opus injunctum; ut scilicet id fiat promptè, celeriter, & sine morâ. Sicut ait S. Bernardus serm. de virtut. Obedient. Verus obediens mandatum non procrastinat; sed parat aures auditui, linguam voci, manus operi, pedes itineri, & sic se totum intra se colligit, ut mandatum peragat imperantis. De antiquis Religiosis scribit Cassianus lib. 4. Institut. c. 12. Ad sonitum pulsantis, & ad orationem seu opus aliquod invitantis, certatim è cubilibus suis unusquisq; prorumpit. ita ut, qui opus scriptoris exercet, quam repertus fuerit inchoasse literam, finire non au deat, sed in eodem puncto, quo ad aures ejus sonitus pulsantis advenerit, summâ velocitate profiliens, nè tantum quidem morâ interponat, quantum capiti apicis consummet effigiem; sed imperfectam lineam litera relinquens, non tam operis compendia lucravè scētetur, quàm Obedientia virtutem exequi toto studio atq; emulatione festinet.

275. Tertio perfici potest obedientia circa *Personas*, quibus obedimus; tanto enim odio prosequi debemus nostram propriam voluntatem, ut obediamus non solum legitimis Superioribus nostris, qui Dei vices gerunt: sed insuper studeamus voluntatem cujusvis hominis, quæ mala non sit, potius & citius exequi quam nostram, atq; ita omnium voluntati in licitis morem geramus; juxta illud monitum S. Petri epist. 1. c. 1. *Animas vestras castificantes, in obediencia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius.* Et 1. epist. c. 2. *Subjecti estote omni creatura propter Deum.* Pulchrè S. Vincentius Ferrerius c. 3. de vitâ Spirit. *Hoc generaliter habeas pro quacunq; re temporali, per quam temporalibus necessitatibus deservitur: nunquam sequaris voluntatem propriam, ubi alium contradicere videas; quantumcunq; exorbitet à judicio rationis; sufferens quodcunq; incommodum pro interna mentis tranquillitate servandâ, quæ per tales repugnantias perturbatur, dum homo suo judicio adharendo, & suam voluntatem adimplando, verbis vel cogitationibus, cum aliis altercatur.* Non solum in temporalibus, sed etiam in his, quæ spiritualia sunt, vel ad spiritualia ordinata, alterius potius quam tuam impleas voluntatem; dummodo sit bona; licet tua perfectior videatur; quia majus detrimentum acquires in diminutione Humilitatis & tranquillitatis & pacis, cum aliis contendendo, quam possit provenire

venire profectus in quocunq; alio virtutis exercitio, voluntate propria affectu. Et hoc intelligas, quantum ad illos, qui sunt tibi familiares exercitio Socii.

§. 6.

De profectu in passionibus edomandis.

276. **N**Otat S. Thomas, 1. 2. q. 77. a. 2. quod passionum & motuum appetitus sensitivi vehementia & impetus tripliciter impediatur intellectum in operando; quia passio tripliciter impedit considerationem rationis: primo quidem per distractionem quandam: quia in operibus anima requiritur quadam intentio, quae dum per passionem vehementer applicatur ad unum, non potest alteri vehementer attendere, adeoque distrahitur à suo actu. Secundò impedit considerationem rationis per contrarietatem; quia plerumq; passio inclinatur ad contrarium huius, quod recta ratio proponit faciendum vel omittendum.

Tertiò per quandam immutationem corporalem, ex qua ratio quodammodo ligatur; multi enim propter abundantiam amoris & irae sunt in insaniam conversi. Et per hunc modum passio trahit rationem ad iudicandum in Particulari contra scientiam, quam habet in universalis.

Similiter juxta eundem S. Doctorem 1. 2. q. 77. a. 1. Potest vehemens passio indirectè dupliciter impedire voluntatem in operando;

Uno